

Sommige combinaties zijn weinig evident om een volledige tentoonstelling aan op te hangen. Papier en mode, bijvoorbeeld. Papier heeft vele doeleinden, maar het gebruiken als kledij is even frequent als koken met krokodillenvlees. Maar in een museum hoef je toch geen rekening te houden met bruikbaarheid? Inderdaad, voor zover wij weten rijdt er geen enkele Provo Car van Panamarenko op straat rond. Kunstobjecten zijn al lang geen gebruiksvoorwerpen meer. In die bruikbaarheid ligt nochtans een spanningsveld dat voortdurend aanwezig is in het ModeMuseum. Dat maakt het ook uniek. Jammer genoeg kan *Paper Fashion* slechts op enkele momenten de indruk van een volwaardige kunsttentoonstelling wekken. Over het algemeen lijken de gepresenteerde werken louter papieren varianten op een kledingsstuk.

Nochtans begint de expo veelbelovend. Aan een plafond hangen papieren jurken, boven smal en onderaan breed, als de kledij van een dansende dervisj. De jurken waren in 1966 in de mode geraakt dankzij de Scott Paper Company. Ter promotie van een nieuwe lijn servetten konden klanten na aankoop een papieren jurk bestellen. Het museum presenteert twee van die jurken. De opvallendste heeft een *op art*-motief. Wanneer je er naar blijft kijken, lijkt de stijve jurk te flapperen in een licht briesje.

De papieren vrouwenkledij werkte ook erotiserend. Bedrijven mochten nog zo benadrukken dat je er probleemloos mee kon gaan zwemmen, gescheurde schouderbandjes zullen menige mannendroom hebben opgevrolijkt. Daarnaast bleef alles veeleer braaf. In een video van Serge Gainsbourg bezingen Jane Birkin en Françoise Hardy als in een spreekbeurt verschillende soorten papier. Schools is ook een pakje met witte papieren jurk en drie potjes waterverf. Bedoeling was je eigen motief te schilderen. Nico en Andy Warhol maakten zo hun eigen jurk, en de Amerikaanse regisseur Robert Wilson

werd onlangs ingeschakeld om de praktijk vernieuwde artistieke aandacht te geven. Wij zien het jurkschilderen het klaslokaal van een overijverige Steinerjuf niet meteen verlaten.

Zodra de expo de jaren 60 verlaat, wekt ze minder interesse. Ze presenteert geïsoleerd werk van onder meer het duo A. F. Vandevorst.

Ondanks enkele geslaagde toepassingen, zoals de juwelen van Nel Linssen, haalt het geheel niet het niveau van het verzamelde oeuvre van Maison Martin Margiela, de vorige expo in het MoMu. Tot slot zijn er ook twee hedendaagse papieren jurken te koop, van de hand van Dirk Van Saene en Walter Van Beirendonck. Die laatste maakte kindermotiefjes met beertjes. In het midden zit een man met dikke baard en overhangende buik op een lachende beer. Op diens rug rust het lid van zijn berijder. Benieuwd welke mama deze jurk zal kopen.

(Ive Van Orshoven)

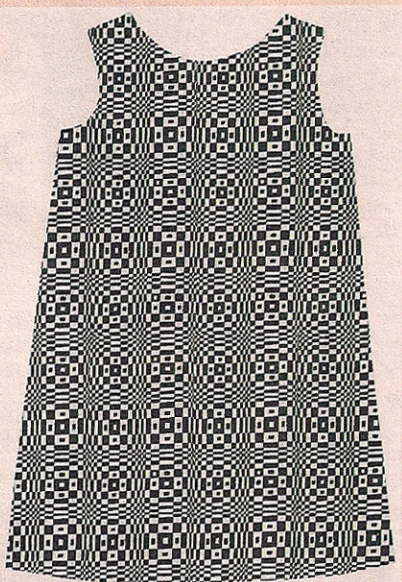
T.e.m. zo 16 aug

ModeMuseum, Nationalestraat 28,

2000 Antwerpen.

Van 10u tot 18u.

Inkom: 6 euro

**'Zodra de expo de jaren
60 verlaat, wekt hij
minder interesse'**